

محترمه لیلا ابراهیم

حقوق و آزادی زنان نباید قربانی صلح گردد!

درین اواخر که سخن از مذاکرات با طالبان و امضای موافقتنامه صلح و بالاخره آتش بس "نسبی" یعنی آتش بس بین قوای امریکائی و طالبان از مسایل داغ است که ذهن همه را بخود مشغول کرده است و فضای مخلوطی از امیدوری، ترس، بی اعتمادی و شک تمام ساحه جغرافیائی افغانستان را فرا گرفته است.

صلح نیاز مبرم بشریت است!

با هوک این واقعیت امروز تمام اقشار و طبقات مختلف جامعه افغانی هر یک بنوبه خود برای رسیدن به این هدف والا قدمی درراه تحقق این آرمان بزرگ برداشته اند. امروز زنان نقش نهایت عمده را در پهلوئی برادران شان در صفوف قوای مسلح انجام میدهند. هزاران زن در نهاد های حقوقی و قضایی مشغول خدمت به وطن هستند همچنانی که در ساحه طبابت، در مقامات و در بخش های تعلیم و تربیه و بالاخره تلاش های زیادی که برای خودکفائی، رشد و توانمند ساختن زنان صورت گرفته است. اینجاست که دولت باید برای استقرار صلحی تلاش کند که در آن عدالت تمام اقشار و طبقات مختلف جامعه تامین گردد و دست آورد هائی را که زنان درین چند سال اخیر بدست آورده اند از دست ندهند. در غیر آن این صلح به هیچوجه پایدار نخواهد بود بنابراین به صراحت باید گفت که دست آورد هائی چون حقوق زنان، آزادی رسانه ها و حقوق بشر نباید قربانی صلح گردد.

حقوق و آزادی زنان را نمیتوان در اظهارات رهبران سیاسی و یا در موافقتنامه های جوانب روگیر تضمین کرد. بلکه فقط در قانونی که حقوق تمام شهروندان تعریف و مسجل گردیده است.

بدینرو باید از تداوم حاکمیت قانون، ارزش های والا و جهانشمول فصل دوم قانون اساسی و کود مدنی افغانستان که با دین و آئین مردم ما مطابقت کامل دارد قاطعانه دفاع صورت گیرد.

با حرمت